КРЫВІНКА

СТУДЗЕНЬ
№ 1 (173)
2016 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

НАВІНЫ ЭКАНОМІКІ

СЯРОД АЎТСАЙДАРАЎ

Паводле даных Нацыянальнага статыстычнага камітэта сярэдні заробак па Бешанковіцкім раёне за лістапад 2015 года дасягнуў 4 424 800 рублёў і склаў у рэальнасці толькі 91,8% ад сярэдняга заробка ў лістападзе 2014 года.

Бешанковіцкі раён па-ранейшаму па ўзроўню заробкаў знаходзіцца сярод аўтсайдараў – на 15-м месцы сярод усіх раёнаў вобласці. Ніжэй нашых заробкі ў працаўнікоў Шаркаўшчынскага, Вушацкага, Мёрскага, Браслаўскага, Сенненскага і Шумілінскага раёнаў.

Найбольшыя сярэднія заробкі сярод сельскіх раёнаў Віцебшчыне ў Верхнядзвінскім – 5,525 млн. руб, Віцебскім -- 5,504 млн. руб., Талачынскім – 5,166 млн. руб.. А самы вялікі сярэдні заробак сярод гарадоў Віцебскай вобласці ў Наваполацку – 8,603 млн. руб.

У лістападзе 2015 па Віцебскай вобласці ў прамысловасці сярэдняя заработная плата склала 6 793,5 тыс. рублёў, у будаўніцтве - 6 579,8 тыс. рублёў, на транспарце і ў сувязі - 7 097,3 тыс. рублёў, а вось у сельскай гаспадарцы, паляванні і лясной гаспадарцы толькі 3 947,8 тыс. рублёў.

У сістэме адукацыі - 4 789,3 тыс. рублёў, у тым ліку настаўнікаў - 6 159,1 тыс. рублёў, прафесарска-выкладчыцкага складу - 7 657,7 тыс. рублёў. Заработная плата работнікаў аховы здароўя і прадастаўлення сацыяльных паслуг у лістападзе 2015 склалася ў памеры 5 081,9 тыс. рублёў, у тым ліку ў галіне аховы здароўя - 5 336,6 тыс. рублёў.

Сярэдняя заработная плата ўрачоў склала 9 162,6 тыс. рублёў, сярэдняга медыцынскага персаналу - 5 435,6 тыс. рублёў.

М.Васільеў

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

КРЫК ДУШЫ

3-га студзеня. 21-е стагоддзе на двары. А ў нас у Бешанковічах (у амаль -20 на вуліцы) няма гарачай вады.

Вада альбо ледзь цёплая, альбо ледзяная. Ацяпленне ёсць, а вады няма. Не першы год такая праблема, але сёння кацельня проста перасягнула сама сябе.

Зараз купаю дзіцяці, ледзь цёплая вада, прахалодна ў кватэры. І рэзка пачынае ісці ледзяная. На дзіця.

Ужо гадзіну яно калоціцца пад двума коўдрамі. Таварыш Пянькоўскі і старшыня ЖКГ Бешанковічаў, а давайце ў гэты раз лекі для майго дзіцяці вы аплаціце з СВАЁЙ кішэні? Або камуналку за нагрэў вады сваімі сіламі ВЫ будзеце аплачваць?

Можа хопіць цягнуць бескарысныя танкі ў наш горад, і замест гэтага займіцеся нарэшце кацельняй!

Асобнае прывітанне старшыні ЖКГ, у якога стаіць свой кацёл і якога праблемы вады, паводле яго слоў, не тычацца. Хай аднойчы вашыя дзеці і ўнукі пачнуць мыцца ў ледзяной вадзе. Пачніце ўжо адказна ставіцца да працы.

Аляксандра
жыхарка Бешанковічаў

Партал твайго горада: http://beshankovichy.by

ФОТАЗДЫМАК

Ты зусім не такая на ім, як цяпер,
ды, спаткаўшы цябе,
я б не змог памыліцца.
Так з мільёнаў
усмешлівых зорак найперш
выдзяляецца бляскам сваім
Мілавіца.

Я пазнаў бы цябе –
бо прыродная ёсць
у тваім строгім твары
завершанасць ліній –
па жывой, як сінічка,
усмешцы тваёй,
па вачах, дзе агеньчык
жыве палахлівы,

дзе дасёння гарыць
прыхаваны адчай,
што падчас навальніцай
знямела галосіць.
Так вясну пазнаюць
па блакітных вачах,
так усмешкай тугі
выдае сябе восень.

Ты зусім не такая цяпер. І няхай
сонца радасцю снежаньскі дзень
не раскveціць –
ты аб тым не сумуй
і тайком не ўздыхай, –
ты і сёння за ўсіх
прыгажэйшая ў свеце!

Г.Станкевіч

НАВІНЫ КУЛЬТУРЫ

АСВЕТНІЦКАЯ ІМПРЭЗА Ў АСТРОЎНЕ

Усе праведзеныя мерапрыемствы з імпрэзы «Ведай сваю Бацькаўшчыну» адбыліся дзякуючы намаганням віцебскага гарадскога грамадскага аб'яднання жанчын «Ульяна», Астровенскай сельскай бібліятэцы пры актыўным удзеле настаўнікаў і вучняў мясцовай школы.

Спачатку госці і вясковыя жыхары завіталі ў гасцінныя сцены школьнага музея, дзе дзеці, апранутыя ў беларускія нацыянальныя строі, не толькі правялі змястоўную і эмацыйную экскурсію, але і выканалі некалькі кранальных песняў.

Далей экскурсія выйшла за межы школьнага будынку і была перанесена на вясковыя вуліцы і навакольную мясцовасць, авеяную чароўным павевам гісторыі. Бясконцыя пагоркі, векавечныя дубы і ліпы, азёрныя люстры, руіны старой школы, будынак былога каталіцкага касцёлу, дзе цяпер месціцца царква, мясцовыя паданні і гістарычныя рэаліі – пра ўсё гэта распавядаў настаўнік гісторыі Ігар Валянцінавіч Ганчароў.

Асабліва прыемна было прашпацыраваць па вуліцы імя Льва Сапегі. Некалькі азмрочыў настрой той факт, што побач з вясковымі хатамі, на берагах возера паўстаюць дварцы, але ня княжацкія, а вілы асобаў з Расеі, для якіх усе гэты гістарычныя акалічнасці наўрад ці маюць які-небудзь уцямны сэнс.

Завіталі і ў будынак праваслаўнай царквы, былы каталіцкі кляштар, збудаваны ў 1622 годзе. Рэстаўрацыйныя работы ідуць тут пад кіраўніцтвам тутэйшага святара айца Андрэя.

Пад занавес усе ўдзельнікі і госці разьмясціліся ва ўтульнай чытальнай залі бібліятэкі. Тут шчыравала мясцовая бібліятэкарка. Пераможцамі конкурсу сачыненняў былі зачытаныя найлепшыя вучнёўскія тэксты пра знакамітага земляка. Галоўны захавальнік фондаў Бешанкавіцкага раённага гісторыка-краязнаўчага музею Станіслаў Леаненка, абапіраючыся на гістрычныя матэрыялы, распавёў пра цікавыя архіўныя сведчанні датычныя Л.Сапегі і акалічнасцяў яго жыцця.

Госць імпрэзы гісторык з Бярэсця Генадзь Праневіч засяродзіў увагу прысутных на культурнай спадчыне канцлера ВКЛ, якую ягоныя нашчадкі мусяць вывучаць, каб зразумець той запавет, які ён шле нам праз стагодзьдзі. У прывітальнай ён сказаў:

«Хоць гэты год і не юбілейны, мы прыехалі на свята знанага чалавека, дзяржаўнага дзеяча, мысліцеля, літаратара, які даў беларускаму слову не толькі друкаваную аздобу, а даў палёт, вышыню даў. Ягоная прадмова, напісаная да «Статуту...» - гэта выдатны ўзор беларускай палітычнай публіцыстыкі. Род Сапегаў дзейнічаў у гісторыі Беларусі і сумежных краінаў Польшчы, Расеі на працягу 600-т гадоў. Гэта ці не адзіны магнацкі род, вывучаючы прадстаўнікоў якога мы можам прасачыць усю гісторыю нашай краіны. У 19-м стагоддзі, калі ўжо ішло развітаньне з пассіянарнасцю роду Сапегаў, на дні народзінаў Адама Міцкевіча прысутнічаў патомак Льва Сапегі, таксама Леў. Дык вось ён быў вельмі ўдзячны за тое, як шануецца памяць пра ягонага далёкага продка. Міцкевіч як добры імправізатар, выдатна прадставіў праз імправізацыю асобу Льва Сапегі, якая нас, беларусаў, падвышае і дае спадзеў на лепшую будучыню. Праз гэткія мерапрыемствы мы падтрымоўваем памяць пра Льва Сапегу».

Напрыканцы мясцовыя артысты выканалі тры беларускамоўных спевы. Наогул, усё мерапрыемства пакінула добрае ўражанне, асабліва ўразілі дзеці, уразілі сваёй адкрытасцю і шчырасцю.

vitnews.org

НАША ЖЫЦЦЁ

ХТО КАГО ПАВІНЕН ЛЮБІЦЬ?

“Вы, Таццяна Яўгенаўна, не любіце ўладу?” – Такое пытанне напрыканцы сустрэчы задаў мне намеснік старшыні Віцебскага гарвыканкама Пётр Падгурскі. Менавіта да яго з сябрам ініцыятывы “За якасную медыцыну для ўсіх” Валерыем Спаткаем мы прыйшлі на прыём 16-га снежня, каб перадаць подпісы калектыўнага звароту ды задаць пытанні, на якія дакладна не здолеў адказаць галоўны доктар горада Станіслаў Цітовіч.

Не люб-лю!!! А павінна? Павінна любіць увесь гарвыканкам, савет дэпутатаў Віцебска, якія ўжо шмат гадоў літаральна здзекваюцца з жыхароў горада? Якія плююць з высокіх паверхаў сваіх кабінетаў на надзённыя патрэбы віцяблян, абяцаюць і падманваюць, разводзяць рукамі на пытанні: Чаму?

Чаму дагэтуль не пабудаваная паліклініка ў Білева (з абяцанага 2010 г.).Чаму не пабудаваная там жа школа, запланаваная яшчэ ў 2012 годзе? Чаму не пабудаваны дзіцячы садок - 2014 год (пачаты і безнадзейна закінуты)? Чаму не пабудаваная паліклініка на Поўдні-7 - пачатая, закінутая, узноўленая і зноўку закінутая? Чаму не адрамантаваная бальніца №2, гінекалагічная паліклініка на вуліцы Б.Хмяльніцкага? Чаму не, не, не…?

Што не хапае дактароў? Што велізарныя шматмесячныя чэргі да вузкіх спецыялістаў? Што кошты на платныя паслугі павялічыліся на “дазволеныя” 12 адсоткаў пры амаль замарожаных заробках і пенсіях? Што скарочаны на 30 адсоткаў бюджэт на сацыяльна знакавыя патрэбы? Што прыбіральні агульнагамадскія і ў медыцынскіх установах не маюць паперы, мыла і папяровых ручнікоў?

Што час ад часу абвяшчаюцца тэндэры на набыццё выканкамамі даражэнных аўтамабіляў, на адкрыццё спецыяльнага ідэалагічнага шматмільярднага тэлевяшчання спецыяльна пад будучыя парламецкія выбары, бо мала хлусні выліваецца ў вушы насельніцтва, мала лапшы панавешана на іх? Што так хутка

(працяг на стар. 2)

НАША ЖЫЦЦЁ

(пачатак на стар. №1)
узводзіцца, не спыняючыся ні на дзень, новы будынак КДБ?

Недзе я ўжо чула пра нашу любоў да ўлады, да дзяржавы… Не так і даўно. На сустрэчы з жыхарамі Білева 16 студзеня 2015 года з удзелам прадстаўніка міністэрства аховы здароўя, а таксама з начальнікам упраўлення аховы здароўя Віцебскага аблвыканкама Юрыем Дзеркачом і галоўным урачом ДУАЗ "ВГЦП" Станіславам Цітовічам – менавіта гэтыя людзі адказваюць за стан медыцыны па вобласці і горадзе, і былым намеснікам Уладзімірам Шломам. Тады нас абазвалі ворагамі дзяржавы, бо мы задавалі шмат няёмкіх патанняў і выкрывалі хлусню гэтых чыноўнікаў.

Між тым, менавіта ў галіне медыцыны сёлета са студзеня па верасень выкрыта 33 карупцыйныя справы са 121-й… Толькі на Віцебшчыне.

На ўсе нашыя пытанні падчас сустрэчы Падгурскі адказваў: " Ну, не атрымалася", "Грошаў няма..", "Думаеце, толькі вас гэта клапоціць?", "Я літаральна ўчора прасіў дэпутатаў аблсавету, каб далі што на горад"… "А паперу з прыбіральняў скрадуць" , "Санстанцыя ўвесь час штрафуе гандляроў за стан біяпрыбіральняў".

Потым чамусьці задаў пытанне пра маю любоў да ўлады. Але мой напамін, што менавіта аблвыканкам і савет дэпутатаў — слугі народа, а не наадварот, і гэта яны павінны любіць народ, раззлаваў чыноўніка, і ён паспяшаў скончыць размову.

Не люблю такую ўладу і не павінна!

Таццяна Севярынец

ЗДАРЭННІ

ВЫПАДАК НА ЛЁДЗЕ

1 студзеня ў 10-59 ў Бешанковіцкі РАНС паступіла паведамленне аб рыбаках, якія тонуць на возеры Паўазер'е ў в. Сокарава Бешанковіцкага раёна.

Да прыбыцця падраздзяленняў МНС відавочцамі Крываножка Г. і Баскавулавым В. былі выратаваны два грамадзяніны, жыхары горада Чашнікі, 1952 і 1960 г.н.

Як высветлілася, мужчыны рыбачылі за 150 метрах ад берага, калі пад імі праваліўся лёд. Паблізу знаходзіліся іншыя рыбакі, якія і аказалі дапамогу.

Пасля агляду работнікамі хуткай медыцынскай дапамогі выратаваныя ад шпіталізацыі адмовіліся, на асабістым аўтамабілі з'ехалі дадому.

Паважаныя грамадзяне, аматары зімовай рыбалкі. Выходзіць на неакрэплы лёд катэгарычна забараняецца. Лёд дасягае бяспечнай таўшчыні толькі каля берага, не адыходзьце далёка ад берага.

Трывалы лёд мае блакітны колер, калі ж колер лёду белы, то ён вытрымае у два разы менш цяжараў. Калі ж лёд мае шэры або жаўтлявае адценне, ён вельмі ненадзейны, і выходзіць на яго вельмі небяспечна. Выходзіць жа на лёд можна пры ўмове, што яго таўшчыня дасягнула не менш за 10 см.

Можна доўга распавядаць, павучаць і папярэджваць. Але вельмі хацелася б, каб людзі слухалі і чулі, а не слухалі і рабілі «як звычайна». На шалі вагаў некалькі рыбак і ... сваё жыццё. Ці варта так рызыкаваць, грамадзяне рыбакі?

З сайта МНС

ЛІК ПАЖАРАМ АДКРЫТЫ

2-га студзеня 2016 года у 04-49 паступіла паведамленне аб пажары ў доме ў вёсцы Сіняны Соржыцкага сельскага Савета.

У выніку пажару ў доме, які належыць грамадзянцы 1952 года нараджэння, знішчаныя дах, столевае перакрыцце, пашкоджаныя сцены, маёмасць. Прычына пажару высвятляецца.

ДРУГАЯ СМЕРЦЬ У НОВЫМ ГОДЗЕ

11-га студзеня ў 16-41 паступіла паведамленне аб пажары ў жылым доме па вул. Полацкай, 35 у г.п. Бешанковічы. У выніку пажару загінуў гаспадар дома, грамадзянін 1948 года нараджэння. Прычына пажару высвятляецца.

Пасля прыбыцця да месца выкліку назіралася моцнае задымленне і гарэнне ўнутры жылога дома.

Пенсіянер пражываў адзін, суседзямі характарызаваўся здавальняюча.Прыліквідацыі пажару ў пакоі на канапе знойдзены труп гаспадара дома.

У выніку пажару ў доме знішчаныя 20 кв. метраў даху, маёмасць, пашкоджаны столевае перакрыцце, сцены.

Адна з версій прычыны ўзнікнення пажару - неасцярожнасць пры курэнні загінулага.

Паводле сайта МНС

СМЕРЦЬ НА КАЛЯДЫ

7-га студзеня ў 05-23 паступіла паведамленне аб пажары дома па вул. Суворава ў г.п. Бешанковічы.

У доме 5х8 м знішчаны дах, столевае перакрыцце, маёмасць, пашкоджаны сцены.

У 07-19 работнікамі МНС знойдзены труп гаспадара 1939 года нараджэння, пенсіянера. Прычына пажару высвятляецца.

ТАКІ ФАКТ

МОНІКА ЛЕВІНСКІ І БЕШАНКОВІЧЫ

У наступным годзе ў ЗША пройдуць прэзідэнцкія выбары. Хілары Клінтан, жонка экс-прэзідэнта, абвясціла аб вылучэнні сваёй кандыдатуры ад Дэмакратычнай партыі. І палітолагі лічаць яе фаварыткай. Па традыцыі СМІ «перамываюць костачкі» кандыдатам. Сексуальны скандал — інтымная сувязь Біла Клінтана з Монікай Левінскі, якой сёлета споўнілася 42 гады, — таксама не забыты.

Па расійскіх тэлеканалах, улічваючы, мякка кажучы, «нелюбоў» Хілары да Расіі, у апошні час перыядычна згадваюць тую гісторыю. Моніка, пасля таго, як стала вядома пра яе сувязь з прэзідэнтам, стала ледзь не самай знакамітай жанчынай планеты.

Жыхары Бешанковіч, калі я пытаўся ў іх пра пані Моніку, рэагавалі па-рознаму. Адны ўсміхаліся і раілі пісаць пра нешта больш актуальнае. Іншыя казалі, што нічога пра гэта не чулі. А некаторыя чулі, але нічога канкрэтнага не ведаюць…

Некалькі версій

Сёння Бешанковічы мала чым нагадваюць былое яўрэйскае мястэчка. Дарэчы, краязнаўцы па-рознаму тлумачаць назву райцэнтра. Больш распаўсюджана версія, што яна пайшла ад слова «бешань», што азначае моцная плынь ракі. Ёсць і «яўрэйская» версія. Быццам бы два браты з Лепеля па прозвішчы Шэнкіны пасяліліся на тэрыторыі будучага мястэчка. Тады модна было выкарыстоўваць латынь. А ў перакладзе з гэтай мовы «бі» — гэта «два». Вось ад двух Шэнкіных і пайшла назва…

Навуковыя даведнікі па тапаніміцы распавядаюць, што назва Бешанковічы магла быць утворана ад цюркскага слова «беш», што азначае пяць. Такое імя давалася пятаму дзіцяці ў сям'і. Або назва ўзнікла ад прозвішча ці мянушкі з асновай «бешаны» (у сэнсе шалёны). Станіслаў Леаненка пазнаёміў мяне з яшчэ адным краязнаўцам, Анатолем Крачкоўскім.

— Вось вам адна з маіх кніг пра Бешанковіцкі раён — там і пра Левінскі ёсць інфармацыя. На фота Моніка са сваякамі ля лодкі на беразе Заходняй Дзвіны. Пра Бешанковіцкі край я напісаў больш за 30 кніг, гісторыя «ўлезла ў мяне, як у шахцёра пыл». І ніяк не магу «адмыцца», — усміхаецца ён. — За 35 гадоў краязнаўства збіраў інфармацыю ў архівах Вільнюса, Гродна, Оршы, Полацка, Мінска і Віцебска. Калі ў Бешанковічах стварылі музей, была магчымасць у абласным архіве больш падрабязна вывучаць дакументы.

Родам Анатоль Вячаслававіч з Докшыцкага раёна. Працаваў дырэктарам Бешанковіцкага музея, у рэдакцыі раённай газеты. Сярод ягоных кніг — «Край наш наддзвінскі», «Светлы бешанковіцкі куток», «Бачэйкава. Гісторыка-эканамічны нарыс».

— У Бешанковічах ёсць старыя яўрэйскія могілкі XVIII стагоддзя, на якіх пахаваны тысячы людзей. Сумная старонка ў гісторыі мясцовага яўрэйства — Вялікая Айчынная. Яўрэі з розных краін часта прыязджаюць у Бешанковічы. Прозвішчы сваякоў на помніках шукаюць, парадак на могілках наводзяць. І сям'я Левінскі там была, — працягвае ён.

Бэла выбрала Марка

Шмат карысная для краязнаўцаў інфармацыі знайшлося ва ўспамінах дзядзькі Монікі. Вядома, што Моніка Сэміл Левінскі нарадзілася летам 1973 года ў Сан-Францыска. А ў Віцебску жыў яе дзядзька, родны брат бацькі.

— Міхаіл Сямёнавіч (Мойша Саламонавіч) Левінскі працаваў стаматолагам у Віцебску. Яго родны брат Беня Саламонавіч — бацька Монікі Левінскі. Жонка Міхаіла Сямёнавіча, у дзявоцтве Фокс, родам з мястэчка Бешанковічы. Менавіта туды ў жніўні 1987 года Міхаіл прывёз свайго брата Беню і яго дачку Моніку для знаёмства з роднымі. Эмігрыраваў у Ізраіль у 1999 годзе, — удакладняе Анатоль Крачкоўскі.

На жаль, звязацца са спадаром Левінскі не атрымалася. Ці жывы ён? Ні ў скайпе, ні ў папулярных сацыяльных сетках яго прозвішча няма. Мяркуючы па яго ўспамінах, надрукаваных у 1990-я ў часопісе «Огонёк», Міхаіл Левінскі быў чалавекам з гумарам:

«Я лячу гэтыя зубы ўжо 40 гадоў. І, вы ведаеце, лепшымі яны не сталі, нягледзячы на „Блендамед" і „Дырол" без цукру. Вядома, я заўсёды жыў трошкі лепш, чым іншыя лекары, напрыклад тэрапеўт або педыятр. Усё-такі зубы — гэта зубы. Але сказаць, што я купаўся ў масле, не, я так не скажу. Часам лепш, часам горш, адзінае, што я магу сказаць: класці на паліцу ўласныя зубы мне не даводзілася ніколі…»

І далей: «А я тут неяк пачаў складаць наша генеалагічнае дрэва. І такая дзіўная разгарнулася карціна, каго толькі няма ў нашым родзе! Дык вось пра дзядзьку Марка (Шагала. — Аўт.). У 1915 годзе ён ажаніўся з Бэлай. Мой дзед, яго звалі Ізраіль, таксама хацеў з ёй ажаніцца. Але Бэла не хацела зубнога ўрача, яна хацела мастака. Дзед быў так засмучаны. Ён прыйшоў на іх вяселле і там добра разгледзеў адну з сясцёр Марка… Яна была зусім не горшая за Бэлу. І вось ужо на каго сапраўды найбольш падобная Моніка, дык гэта на старую Юдку, маю бабку».

Бедны Лёва

Міхаіл Левінскі ў падрабязнасцях успамінаў аб знаходжанні Монікі на Віцебшчыне.

«Я павёз іх у Бешанковічы, там у мяне радня. Мая жонка была немка, цяпер яна памерла, яе прозвішча Фокс. Яны несапраўдныя немцы, яны з Казахстана, але ў іх ёсць сваякі ў Германіі. І вось мы паехалі да іх у Бешанковічы. Там такая прырода! Моніка купалася ў Дзвіне. Менавіта там ёй споўнілася 14 гадоў. Божа мой! Якім яна была выдатным дзіцем. Магчыма, для амерыканскага дзіцяці некалькі паўнаватай. Але не для Віцебска… Бацька скардзіўся, што яна не вельмі чыста гаворыць, у яе не атрымліваўся па-амерыканску гук „О". Але, на мой погляд, яна вельмі добра гаварыла на ідыш. …Тут жа утварыўся малады чалавек, мой пляменнік, васямнаццацігадовы боўдзіла. Ён ад яе не адыходзіў, як сабака. Я яго разумею. Хлопцу час у войска. Ён працуе на трактары, знемагае ў сваёй вёсцы, дзе ён мала што бачыў. І тут прывозяць амерыканскую дзяўчынку… Бедны Лёва зламаўся, ён начаваў ля яе дзвярэй. І ёй гэта падабалася, яна ж усё разумела. Жанчыны, яны ўсё пачынаюць разумець значна раней за нас; калі яны яшчэ зусім дзеці», — узгадваў спадар Левінскі.

Ён успомніў і пра тое, што Лёва з Монікай дамовіліся зрабіць татуіроўкі на спіне: выяву дамы, а вакол кветкі. Хлопец зрабіў. Невядома, ці зрабіла яна. Потым Лёва эмігрыраваў. Спачатку да родных у Германію. Потым — у ЗША. Скончыў паліцэйскую акадэмію. На той час бацькі Монікі ўжо развяліся.

Міхаіл Левінскі ўпэўніваў, што менавіта Моніка дапамагла Лёве ўладкавацца ў дом Белы ахоўнікам. Гэта было ў 1995 годзе. А далей і здарылася тое, што прывяло да скандалу. Але гэта ўжо зусім іншая гісторыя.

(скарочана)

Аляксандр Пукшанскі
Звязда

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

КОНСЕРВАЦИЯ БЕЛАРУСИ

ЛУКАШЕНКО УПОВАЕТ НА НЕБЕСА

Приход в храм на православное Рождество белорусский официальный лидер традиционно использовал для политических заявлений. По его словам, демократии в Беларуси не меньше, чем у других; рушить ничего не будем; все, что создано народом, не будет продаваться за бесценок; наконец, самое главное право — это право жить.

Вообще тема мира и стабильности доминировала, что легко объяснимо: в плане благосостояния предъявить электорату нечего, и завтра, судя по всему, пояса придется затянуть еще туже.

Поэтому в речах, прозвучавших 7 января из уст Александра Лукашенко на рождественском богослужении в Свято-Духовом кафедральном соборе Минска, последовательно проводилась мысль: тут не до жиру, слава богу, что нет войны.

Ну, и подтекстом — смекните, мол, кого следует благодарить за мудрую политику. И не возбухайте особо, что кошелек тощает. Вон украинцам еще хуже.

Прошла весна, настало лето, спасибо партии за это

«Лишь бы не было войны» — это последовательная пиаровская линия белорусского руководства на фоне вхождения страны в глубокий экономический кризис.

В сентябре, перед президентскими выборами, в таком же духе провели «Молитву за Беларусь», поставив в центре мероприятия главного светского начальника. А перед Новым годом президент даже детям на елке твердил про украинских беженцев, подчеркивая, что «наше главное достояние — это мир, который мы сберегли».

Вообще-то войны на нашей земле нет уже более семи десятилетий. Бог миловал даже при Советском Союзе, когда БССР представляла собой огромный арсенал ядерного оружия и, соответственно, была объектом тщательно спланированных ударов с другой стороны в случае, если начнется заварушка по полной программе.

Теперь же той биполярной схемы нет. В нашей конституции как цель записан нейтральный статус. Другое дело, что на практике тесная военная интеграция с Москвой отдалила нас от этой цели.

И вот если Владимир Путин продавит-таки размещение в Бобруйске российской авиабазы (которая способна стать аэродромом подскока и для ядерных ракетоносцев), то Беларусь рискует вернуться во времена холодной войны и снова стать целью ответных ударов.

Но этот риск — прямое следствие слишком далеко зашедших интеграционных игр с Кремлем, в которые уже двадцать лет играет нынешнее белорусское руководство. Так что особо благодарить его тут не за что.

Демократию уже построили. Вольно, можно курить

Да, после Крыма чувство самосохранения у властей сработало. В награду за особую позицию по Украине Минск получил заморозку санкций и перспективу нормализации отношений с Евросоюзом и США.

Но этот чисто геополитический, вынужденный ход западников Лукашенко трактует хитро. Он заявил ныне в храме, что «…критики, которые нас подвергали избиению в этом вопросе, сегодня умолкли, убедившись в том, что и демократии, и прав человека в Беларуси не меньше, чем у других».

Правда, президент тут же свел на нет красиво выстроенный софизм, дав весьма убогую трактовку демократии и прав человека: «И самое главное — это право жить».

Живут и в тюрьме, однако это не означает, что там расцвет прав и свобод.

«Никому не нужна такая демократия, где каждый день на улице стреляют и убивают за год сотни тысяч людей», — добавил президент для пущей убедительности.

В демократических странах войн нет. Если же происходят кровавые теракты, то это отнюдь не порождение демократии, а человеконенавистничество, привнесенное извне. Если говорить об Украине (где жертв ужасно много, но все же не сотни тысяч), то она едва лишь собралась идти в Европу, как получила крымский и донбасский «подарочки» отнюдь не со стороны демократического мира.

(скарочана)

Александр Класковский

http://naviny.by

ВЫНІКІ

10 ДОБРЫХ НАВІНАЎ, ЗА ЯКІЯ ВАРТА ПАДНЯЦЬ КЕЛІХ

Праблема беларускіх навінаў у тым, што пазытыўным альбо негатыўным лічыцца тое, чаго не адбылося. Але ня толькі. Радыё Свабода згадала добрыя навіны сыходзячага году.

Год глябальнай беларускай культуры

Алексіевіч атрымала Нобэлеўскую прэмію. Гэта падзея ня толькі 2015-га, значыцца яшчэ дзесяцігодзьдзя ацаніць. Агулам для беларускай культуры гэта год міжнародных дасягненьняў — Brutto Міхалка скарае Украіну, Свабодны тэатар Брытанію і ЗША, Віктара Марціновіча ставяць у Вене.

Тое, чаго не адбылося

У Беларусі не паўстала расейскай вайсковай базы, краіна не ўцягнулася ў канфлікты, разьвязаныя Масквой і нават стала пляцоўкай для перамоваў па Ўкраіне. Менск наведалі Алянд і Мэркель, тут былі падпісаныя дамовы па ўрэгуляваньні крызісу на Данбасе. З таго, што магло здарыцца і добра, што так ня выйшла, — улады не пайшлі на стрымліваньне курсу рубля (прывітаньне, 2011-ты) і не арыштавалі апанэнтаў пасьля прэзыдэнцкіх выбараў (згадаем 2006-ты і 2010-ты).

А з таго, што не адбылося, але добра, што хаця б чакалася — магчымыя рынкавыя рэформы. Пра гэта чыноўнікі хаця б пачалі размаўляць.

Бліжэй да Эўропы

Раней быў распаўсюджаны выраз пра тое, што Беларусь адстае ад Захаду на 50 год. Магчыма, жывучы ва ўмоўным Глуску ў гэта цяжка верыць, але часавую адлегласьць усё ж трэба скарачаць — буйныя гарады жывуць у рытме сусьветных падзеяў: у нас стартуюць афіцыйныя продажы новых айфонаў, на беларускі рынак прыходзіць Uber, у сталіцы запускаюць 4G, разьліваецца бясплатная кола ў Burger King і KFC, а ўнівэрсытэты нарэшце ў Балёнскім працэсе. Які-небудзь год дакладна стане годам перамоўнай глябалізацыі, калі ўсё стане відавочным, а пакуль яна проста істотна набліжаецца.

Бліжэй да суседзяў

Яно, вядома, непрыемна, што толькі апошнія дзесяць год з нашай сумеснай васемсотгадовай беларуска-віленскай гісторыі нам трэба віза, каб трапіць у Літву, але ў 2016 мы сталі бліжэй і да суседзяў: Лічба выдаваных візаў набліжаецца да мільёна ў год, па колькасьці «шэнгенак» мы даўно на першым месцы ў сьвеце, а сёлета толькі палепшылі паказчыкі. У нас паўстаюць візавыя цэнтры, а зь Менску штодня дзейнічаюць тры рэйсы ў Кіеў, адчыніліся кірункі ў Днепрапятроўск і Івана-Франкоўск. Вядзецца пра пачатак вяшчаньня ўкраінскага тэлеканалу.

Пагоня — побач!

Трэнд на нацыянальныя ўзоры на вопратцы і беларускую мову абазначыўся яшчэ ў 2014-м, а ў 2015-м бел-чырвоныя колеры пачалі паяўляцца паўсюль: на аўто і матацыклах, прыватных дамах, бялізьне, запалках, упакоўцы малака. БРСМ падтрымлівае Арт-сядзібу, тэлевядучая Ганна Бонд бярэ ўдзел у акцыі ў падтрымку кадэтаў з «Пагоняй» (не ў эфіры, але), Румас заступаецца за фанатаў у шаліках з нацыянальных гербам, бел-чырвона-белыя сьцягі мірна суіснуюць з чырвона-зялёнымі на выбарчых пікетах. Што будзе далей? Будзе лепш.

Вызвалілі і не пасадзілі

Ужо згадвалася, што добрай навіной можна лічыць тое, што новых палітвязьняў не зьявілася пасьля выбараў. А да выбараў выйшлі старыя. Упершыню за сем год у краіне не існуе людзей, якія за свае погляды знаходзяцца за кратамі. Мітынгі не разганялі падчас выбарачнай кампаніі, але ня сталі разганяць і пасьля. Беларусь стала больш інтэнсіўна кантактаваць з Эўропай і ЗША, і што з гэтага атрымаецца — пытаньне году наступнага.

Музыкі ў «шэрым сьпісе»

Вольскі можа выступаць у Беларусі (прынамсі, у мэтро:)), Brutto — яшчэ не. Кіно Курэйчыка з музыкай ад Neuro Dubel ня толькі паказваюць у асноўнай праграме на дзяржаўным фэстывалі «Лістапад», але нават арганізуюць дадатковы паказ. Хаця наўрад ці ў Менску легальна дазволяць існаваць «Свабоднаму тэатру». То бок, пра скасаваньне цэнзуры казаць нельга, забароненыя творцы засталіся (а ў Лёндане нават прайшоў культурны марафон з гэтай нагоды, арганізаваны тым жа Свабодным тэатрам), але сьпісы дакладна ўжо не наскрозь чорныя. Магчыма, там стала больш адценьняў шэрага.

Рэйтынг

Аўтарытарны палітычны рэжым вучыць таму, што любыя навіны могуць успрымацца пазытыўна. Лукашэнка перамог на недэмакратычных выбарах і, магчыма, будзе кіраваць краінай рэкордныя 26 год. Гэта сумная навіна, але тое, што на гэтых выбарах, паводле вынікаў апытаньня НІСЭПД, ён перамог ня так «элегантна» — навіна добрая і абнадзейваючая. Фактычна апошняя значная палітычная навіна 2015-га — на выбарах за дзейснага прэзыдэнта прагаласавала каля трэціны (!) беларусаў, а дэмакратычная кандыдатка Тацяна Караткевіч мела падтрымку мільёна выбаршчыкаў. Гэтыя дадзеныя карэлююць з дасьледаваньнем Gallup.

(скарочана)

http://www.svaboda.or

ПРАДПРЫМАЛЬНІЦКІ РУХ

ІП ЯК ЛЮСТЭРКА ГРАМАДЗТВА

Гучыць нямала разважаньняў пра тое, што можа абурыць беларусаў. Даволі распаўсюджаная думка, што беларускія грамадзяне ня будуць пратэставаць з-за каштоўнасьцяў, але калі закрануць іхнія матэрыяльныя інтарэсы, то тады нікому мала не падасца.

Гэтыя развагі варта прыгадаць цяпер, калі на вачах разгортваецца драма індывідуальных прадпрымальнікаў (ІП). Ня першы раз улада імкнецца выштурхаць гэты сацыяльны слой з эканомікі краіны. І ўвесь час ІП актыўна пратэставалі. І амаль заўсёды акцыі пратэсту заканчваліся тым, што ўлады саступалі, часткупатрабаваньняў ІП задавальнялі.

Цяпер гаворка ідзе фактычна пра ліквідацыю ІП як клясы. Здавалася б, і адказ прадпрымальнікаў будзе адпаведны. Але ўсё адбываецца з дакладнасьцю да наадварот.

Чытаючы рэпартажы журналістаў незалежных мэдыяў з рынкаў пасьля Новага году, я зьвярнуў увагу вось на якую акалічнасьць. ІП адмаўляюцца кантактаваць з прадстаўнікамі СМІ, катэгарычна ня хочуць, каб іх здымалі на камэру, фатаграфавалі. Рэдкія прадпрымальнікі гатовыя нешта сказаць ананімна, пры ўмове, што іхнія прозьвішчы ні ў якім разе ня будуць названыя.

Здавалася б, чаго вы баіцеся? Вас штучна выкідваюць з рынкаў, пазбаўляюць магчымасьці працаваць, зарабляць. У такой сытуацыі чаго яшчэ можна баяцца, што можа здарыцца горшае? Але не — маўчаць, «каб чаго ня выйшла».

Парадокс сытуацыі ў тым, што ў выніку прэзыдэнцкага ўказу № 222 ня толькі ІП страцяць магчымасьць працаваць, але і гаспадары рынкаў рызыкуюць стаць банкрутамі. Бо калі прадпрымальнікі сыдуць, то хто будзе плаціць арэндную плату? Вось, напрыклад, дырэктар Чэрвеньскага рынку Генадзь Фінскі ў камэнтары журналісту «Нашай нівы» кажа: «Магу сказаць, што калі праект указу ў бліжэйшы час ня будзе зьменены, то мы, арганізацыя „Чэрвеньскі рынак", будзем падаваць на банкруцтва, паколькі ня зможам плаціць па рахунках». Тым ня менш у сваёй большасьці гаспадары рынкаў, як і ІП, дзейнічаюць паводле прынцыпу: будзем паміраць, але ціха.

Даволі паказальным стаў Антыкрызісны форум прадпрымальнікаў 11 студзеня. Найбольшы водгук у залі выклікала прапанова прадпрымальніцы Сьвятланы Калачовай з Гомеля, якая зьвярнулася да Лукашэнкі: «Вам фальшыва чыноўнікі прадстаўляюць інфармацыю. Каму выгадна сутыкаць ваш народ з уладай? Аляксандар Рыгоравіч, умяшайцеся ў сытуацыю. Пачуйце нас, калі ласка».

Калі вядомы актывіст прадпрымальніцкага руху Аляксандар Макаеў прапанаваў дзейнічаць больш рашуча і 18 студзеня правесьці мітынг пратэсту на Кастрычніцкай плошчы, грамада яго не падтрымала. Больш за тое, кіраўнік арганізацыі «Пэрспэктыва» Анатоль Шумчанка прапанаваў вывесьці Макаева з залі, аўдыторыя ўхваліла такі заклік. «Гэта подла... Гэта правакатары і падонкі», — заявіў Шумчанка.

Падаецца, нешта фатальна незваротнае адбываецца ў беларускім грамадзтве. І сытуацыя з ІП — толькі красамоўная ілюстрацыя да гэтага працэсу.

Валер Карбалевіч

ЭКАНОМІКА

ИТОГИ-2015: БЕДНОСТЬ, ЗАВИСИМОСТЬ И ЛОМКА

Нынешний год оголил реальные возможности белорусской экономики. Доходы населения в долларовом выражении упали практически до уровня кризисного 2011 года. В стране на разных уровнях началась «ломка» — новая жизнь вызывает глубокую депрессию, а жить по-старому уже не по карману.

Бедность наступает

Любая семья в стране заботится о своем благосостоянии, а без качественных импортных товаров, цены на которые привязаны к курсу доллара, обеспечить достойный уровень жизни вряд ли получится.

Так что правильно, на наш взгляд, оценивать доходы населения именно в условных единицах, которые реально отражают покупательную способность населения.

В долларовом выражении зарплаты белорусов за последний год существенно просели. Так, если в ноябре 2014 года средняя зарплата (по среднемесячному курсу) составляла 575,4 доллара, то в ноябре 2015 года — 379,6 доллара (к слову: четыре года назад, в декабре 2011-го, после резкой девальвации белорусы получали почти столько же — 342 доллара).

Как видим, в долларовом выражении средняя зарплата в стране за последний год снизилась более чем на 50%.

Белорусские аналитики не ожидают, что в будущем году доходы населения станут расти.

«Население получит либо снижение доходов в реальном выражении, либо их стагнацию», — считает экономист Антон Болточко.

В 2016 году произойдет минимум 10-процентное снижение доходов населения, придерживается пессимистичного прогноза руководитель Научного исследовательского центра Мизеса Ярослав Романчук.

«Беларусь отстает от России по темпам снижения реальных доходов населения. Поскольку рынок восточного соседа является основным нашим рынком сбыта, затраты предприятий на оплату труда придется снижать, чтобы поддерживать конкурентоспособность продукции в России», — аргументирует свой прогноз Ярослав Романчук.

По его мнению, уровень бедности в Беларуси в будущем году будет расширяться, и каждый пятый белорус может оказаться у ее черты.

К слову, российские эксперты также ожидают, что армия бедных в России может заметно расшириться.

«В случае затяжной рецессии почти 30% российских домохозяйств имеют высокие риски бедности и при неблагоприятных социально-экономических сценариях могут пополнить ряды бедных», — говорится в декабрьском докладе Аналитического центра при правительстве России.

Учитывая высокую зависимость Минска от Москвы, рост армии бедных в России неминуемо отразится и на Беларуси.

Последствия хронической зависимости

Уходящий год продемонстрировал высокую зависимость белорусской экономики от событий в России.

Помнится, еще в 2014-м белорусские власти пытались убеждать население в том, что девальвация в России не обязательно ведет к ослаблению белорусского рубля.

«Почему мы должны бежать за российским рублем?» — задавала риторический вопрос журналистам год назад тогдашняя глава Нацбанка Надежда Ермакова, комментируя необходимость ослабления белорусского рубля вслед за девальвацией в России.

В 2015 году от былой самостоятельности курсовой политики не осталось и следа. Ослабление российского рубля в уходящем году практически всегда приводило к девальвации белорусской валюты.

Высокая зависимость Беларуси от России в этом году подтверждается корреляцией и других ключевых показателей. При снижении ВВП России в январе-ноябре на 3,8% (оценка российского «Внешэкономбанка») белорусский ВВП упал на 3,9% за аналогичный период.

Таким образом, уходящий год наглядно продемонстрировал, что может происходить с формально независимой белорусской экономикой в случае проблем на восточном направлении.

«Александр Лукашенко на днях сказал, что будущий год будет очень сложным из-за обвала в России. Белорусские власти собственноручно вымостили дорогу к такому безрадостному сценарию развития событий. В будущем году у нас будет, вероятнее всего, рецессия на уровне 3-5%», — полагает Ярослав Романчук.

Экономист констатирует, что пока власти прилагают недостаточно усилий для того, чтобы переориентировать экономику на другие рынки.

«Когда мы 20 лет ориентировались на Россию, диверсификация требует времени, а пока не видно свидетельств в пользу того, что мы сможем это сделать», — констатирует Романчук.

(скарочана)

Дмитрий Заяц
http://naviny.by

НАША ПЕРАМОГА?

ПОБЕДУ НА ТУРНИРЕ ПРИНЕС ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ ХОККЕИСТ

Рождественский международный турнир любителей хоккея на приз президента Республики Беларусь окончательно превращается в фарс. В финале этих соревнований вечером 7 января играли команды Александра Лукашенко и Финляндии. Победу одержали хозяева льда, но как!

Изначально за как бы любительскую дружину главы Беларуси играли 7 действующих хоккеистов: Леонид Гришукевич, Андрей Глебов, Алексей Плотников, Роман Сальников, Сергей Заделенов, Евгений Курилин и Вячеслав Лисичкин. По ходу турнира команду пополнили еще 3 профессионала: Александр Рядинский, украинец (!) Олег Шафаренко и швед Даниэль Корсо, на сомнительных основаниях получивший белорусское гражданство.

Но даже такими силами еле-еле удалось одолеть финских ветеранов. Скандинавы открыли счет уже в начале матча и выигрывали большую его часть. Лишь в конце второго периода защитник «Гомеля» Андрей Глебов восстановил равновесие. Ассистентские баллы в этой комбинации записали на свой счет Вячеслав Лисичкин и Даниэль Корсо, выступающие соответственно за гродненский «Неман» и минскую «Юность».

Победная шайба была заброшена в третьем периоде. Голевую атаку начал нападающий новополоцкого «Химика-СКА» Сергей Заделенов, продолжил Вячеслав Лисичкин, а завершил Даниэль Корсо. На последнем остановимся чуть подробнее: вообще-то по национальности этот хоккеист – канадец. С Беларусью его связывает непродолжительная побывка в минском «Динамо» (сезон 2011/12), а также женитьба на нашей соотечественнице.

Несколько месяцев назад Корсо объявился в «Юности», ради выступления за которую ему на сомнительных основаниях в сверхсрочном порядке предоставили белорусское гражданство. Такой вот «белорус-любитель».

Сам Лукашенко в финале на льду появлялся редко, особенно во втором и третьем периодах. Глава государства объяснил это проблемами со здоровьем (цитируется по БЕЛТА): «Я же на уколах играю. Колено повредил во второй игре, поэтому пришлось выходить не так часто, и не должен был мешать команде. Тренер сократил и начал тремя тройками играть, оставил самых быстрых, самых лучших, кому выходить на лед. Мы же здесь не показухой занимаемся, а работаем… XII Рождественский турнир запомнился мне тем, что появились очень сильные команды, которые могут спокойно играть в чемпионатах своих стран, в чемпионате Беларуси уж точно».

Лукашенко не преминул подчеркнуть якобы колоссальную популярность турнира у болельщиков: «Знаю, что даже лишний билетик спрашивали на матчи». В реальности же трибуны заполнялись посредством принудительного привода учеников школ и работников предприятий.

Интернет отреагировал на турнир с иронией и сарказмом. В частности, пользователь твиттера под ником Грустный Коленька написал: «Кстати, папа в хоккей может играть во много раз лучше, просто боится, что его заберут в НХЛ и не на кого будет оставить страну».

Михаил Миронович
http://gazetaby.com/

БЕЛАРУСКА-РАСЕЙСКАЯ ІНТЭГРАЦЫЯ

СПОР О СКИДКАХ НА ГАЗ

Беларусь и Россия не договорились о скидках на газ. Украина отказалась от предложенной Медведевым скидки на газ. Как сообщил заместитель министра энергетики России Анатолий Яновский, Беларусь в 2016 году будет получать газ по контрактной цене. Украина не будет покупать газ в России с предложенной скидкой — закупки в Европе обходятся дешевле, заявил премьер Арсений Яценюк

Беларусь и Россия не договорились о скидках на газ

«Не договорились», — прокомментировал ситуацию с обсуждением вопроса о скидках Яновский в ходе выступления на Гайдаровском форуме, сообщает Прайм-ТАСС. Российский чиновник также добавил, что «есть контрактная цена (по ней сейчас платят. — Ред.)».

О том, что цена на российский газ для Беларуси в 2016 году может «чуть-чуть» снизиться, в конце декабря минувшего года в эфире телеканала ОНТ заявил российский посол Александр Суриков.

«Сейчас $ 142 за тыс. куб. м. Где-то в районе от $ 140 до $ 135 может оказаться, потому что движение на мировых рынках — вниз», — сказал Суриков.

Ранее заместитель премьер-министра Беларуси Владимир Семашко отмечал, что сейчас есть все основания для снижения цены на газ.

«Мы полагаем, есть все основания говорить о том, что с 1 января должна существенно снизиться цена на газ. Хотя и сегодня она приемлемая: если быть точным, она составляет 142 доллара 37 центов за 1 тыс. кубометров», — сказал Владимир Семашко 16 декабря журналистам.

TUT.BY

Украина отказалась от предложенной Медведевым скидки на газ

Украина не будет покупать газ в России с предложенной скидкой — закупки в Европе обходятся дешевле, заявил премьер Арсений Яценюк. 1 января Дмитрий Медведев снизил цену для Украины с $230 до $212 за тысячу кубометров

Власти Украины отказались от предложенной Россией скидки на газ. Об этом заявил премьер-министр страны Арсений Яценюк.

«1 января они (РФ) выставили счет с ценой газа 212 долларов за тысячу кубических метров. Мы не покупаем газ в России, потому что мы покупаем газ в Европейском союзе дешевле, чем нам предложила Россия. Средняя стоимость приобретения газа в Европейском союзе — около 200 долларов», — передает заявление Яценюка «Интерфакс».

Сейчас в подземных газовых хранилищах накоплено 14 млрд куб. м газа. «Это на 2,3 млрд больше, чем в прошлом году», — добавил украинский премьер-министр.

Предоставить скидку на газ в размере $17,7 за тыс. куб. м распорядился председатель правительства России Дмитрий Медведев. 1 января 2016 года было опубликовано соответствующее постановление о размере пошлины при поставках газа. Таким образом, цена газа составила $212,3 за тыс. куб. м.

С начала 2015 года Украина увеличила закупки газа в Европе почти в два раза. Так, с начала 2015 года она закупила 10,2 млрд куб. м газа. Годом ранее — около 5,1 млрд куб. м, заявляла компания «Укртрансгаз». О том, что газ в Европе более дешевый, говорил и ранее глава «Нафтогаза Украины» Андрей Коболев. Газ Киеву продают «более десяти контрагентов».

«Европейский рынок газа очень изменился в последние годы. Он стал более гибким, в игру вступили новые поставщики, новые поставщики СПГ ожидаются в этом месяце в Европе. Все это позволяет нам покупать газ из различных источников», — заявил он.

Григорий Набережнов
http://www.rbc.ru

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 16.01.2016 у 16.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.